

[Morten Lange.]

betænkelighed, at et halvt medlem af EFTA, nemlig Finland, så vidt jeg kan se, ikke står på listen over medlemmerne. Det stiller jo EFTA-gruppen inden for den nye konvention i en noget kantet stilling, og det kunne måske være af interesse at få præcise oplysninger af den højtærede udenrigsminister om, hvorledes dette hænger sammen. Til gengæld, ser jeg, har forskellige organer sneget sig ind, mest sådanne som er præget af fællesmarkedet, kul- og stålunionen o. lign. Jeg synes i det hele taget, at konventionen, som den ligger for os i dag, har en lille nuance i retning af de seks, som måske nu er ved at være de syv, mere end af de syv, som måske skal være de otte, og som, efter hvad jeg har forstået, er det parti, vi holder med i den såkaldte handelskrig.

I øvrigt må jeg sige, at teksten i præambelen ganske svarer til den generalbeskrivelse, jeg har givet. Der er et spørgsmål, som giver anledning til lidt skepsis — det er igen et af disse i sig selv uskyldigt klingende udtryk, som står i det for så vidt rigtige stykke om støtten til udviklingslandene. Det gør mig meget betænkelig, og jeg er ikke blevet mindre betænkelig ved, at det, efter hvad jeg har hørt, skulle være tanken, at netop disse 20 lande, eller hvor mange der nu er, skulle søge at koordinere deres hjælp til udviklingslandene. Jeg er fuldstændig klar over, at koordination på dette område er en nødvendighed, og at enhver multilateralisme er en farlig og vanskelig sag. Men De Forenede Nationer har så mange koordinerende organer for denne hjælp, at det forekommer mig lidt kunstigt at indskyde en 20 landes blok, som skal lave en subordination, der efter min opfattelse snarere vil gøre problemet vanskeligere end lettere. Jeg synes, at det afsnit, som står i konventionen herom, fra dansk side bør fortolkes som refererende sig til et tidligere sted i præambelen, hvor der står om den nærmest mulige tilknytning til De Forenede Nationer. Jeg har gerne villet understrege dette mere end koordineringen mellem dette ret store antal stater.

Hvad angår enstemmighedsbestemmelsen, der jo er taget med her som i tidligere lignende konventioner, så har jeg læst såvel teksten som forklaringen, der står i intro-

duktionen til forslaget, og jeg håber, jeg har forstået det rigtigt — selv om det forekommer mig, at konventionen ikke er blevet, hvad man kunne kalde krystalklar — at hvis man stemmer imod et forslag, er dette forslag dermed bortfaldet, hvorimod forslaget, hvis man abstinere fra at stemme, altså undlader at give stemme i foretagendet, er bindende for de øvrige medlemmer. Jeg har forstået teksten sådan, og jeg håber, det er rigtigt; men det forekommer mig, at i hvert fald den danske tekst ikke viser dette så godt som indledningen, og jeg tænker mig ikke, at indledningen er skrevet for at lokke os i uføre, men derimod for at forklare os en ikke særlig klar tekst.

I øvrigt er dette forslag jo et mangelvaredokument. Vi har forstået på, hvad andre ærede ordførere har sagt, at der ikke foreligger nogen særlig forhånds aftale for landbrugsvarerhistorien; der er ikke engang en sikkerhed som i den gamle OEEC-aftale med dens subsidier til landbrugseksporten; det forstår vi udmærket, når De Forenede Stater er med. Jeg går ud fra, at der heller ikke er stillet os koncessioner om luftfart, skibsfart og anden liberalisering i udsigt, så jeg må sige, det er en rammeorganisation, man søger at skabe.

Afhængig for mit partis stilling til dette organs virksomhed i fremtiden må være, hvad man prøver at komme i rammen. Foreløbig kan vi kun sige, at vi ser på denne organisation med en vis skepsis, ikke mindst på grund af dens overordentlig løse struktur, som kan bruges til næsten hvad som helst. Det ville have været rart at vide, hvad den skal bruges til.

Udenrigsministeren (*J. O. Krag*): Straks efter at denne konvention om OECD blev undertegnet i Paris den 14. december i fjor, gik man i de forskellige lande i gang med at forberede ratifikationen. Opmærksomheden har naturligvis særlig været samlet omkring de to nordamerikanske samarbejdspartnere, USA og Canada. Der har vel også i nogle lande været en tilbøjelighed til, at man ville afvente ratifikationen i disse to landes parlamenter, før man selv foretog tilsvarende ratifikation. Det er mig en glæde i dag at kunne oplyse, at det netop er disse to nye lande — hvis man kan sige sådan